Skolemonitor

Foto: Ditte Valente

Fra sit tidligere kontor på Sølvgades Skole havde Kim Stenholm Paulsen udsigt til Kongens Have, og størstedelen af eleverne kom fra omkringliggende kreativ klasse-hjem. Lundehusskolen ligger i et mere mangfoldigt område - i en smørklat mellem det mondæne Gentofte/Hellerup og det mere rå Nordvestkvarter.

NYHEDER 7. FEB. 2019 KL. 04.00

LEDELSE

Lundehusskolen har et stort økonomisk underskud, og fagligheden halter: Kan ny skoleleder vende udviklingen?

Spar penge og løft det faglige niveau markant. Det er den opgave, som skoleleder Kim Stenholm Paulsen skal løfte på Lundehusskolen i København. Og hvis han skal lykkes med det, så bliver han nødt til at tiltrække de ressourcestærke familier, som i dag vælger skolen fra.

▶ AUTOMATISK OPLÆSNING ?

Lundehusskolen er både på faglig og økonomisk handleplan. Oversat fra forvaltningssprog til almindeligt dansk betyder det, at skolen har et stort økonomisk underskud, og at det mildest talt står sløjt til med de faglige resultater. Derfor har Københavns Kommune sat skolen under en slags skærpet opsyn.

Og udfordringerne har betydning for skolens popularitet. Selvom der er plads til 750 elever, og der er nok elever at tage i lokalområdet, går der kun 420 elever på skolen. Det betyder, at skolen kun har to spor, selvom der er plads til tre.

Der er tilsyneladende heller ikke mange skoleledere, der drømmer om at indtage skolelederkontoret. Da der for to år siden manglede en skoleleder, var Københavns Kommune i hvert fald nødt til at genopslå stillingen.

Og da man i sommer igen havde brug for en ny skoleleder, ønskede kommunen at undgå den lange proces med genopslag. Derfor blev Kim Stenholm Paulsen opfordret til at sige farvel til den trygge tilværelse som skoleleder på Sølvgades Skole i det indre København.

»Jeg gjorde mig selvfølgelig nogle overvejelser i forhold til arbejdsmængden, for jeg vidste, at den ville blive øget. Men jeg var ude og kigge i en weekend, og da jeg så, hvor meget potentiale der er bare i udefaciliteter, var jeg ikke i tvivl om, at jeg nok skal løfte opgaven,« siger Kim Stenholm Paulsen.

»Men vi skal lave skolen attraktiv for færre midler.«

Kan man det?

»Det skal vi. Det er opgaven. Vi skal ind og skære.«

Flere 10- og 12-taller

Fra sit tidligere kontor på Sølvgades Skole havde Kim Stenholm Paulsen udsigt til Kongens Have, og størstedelen af eleverne kom fra omkringliggende kreativ klasse-hjem.

Lundehusskolen ligger i et mere mangfoldigt område - i en smørklat mellem det mondæne Gentofte/Hellerup og det mere rå Nordvestkvarter. Hvis elevsammensætningen afspejlede skoledistriktet, ville der faktisk være lige så mange elever fra gamle murermestervillaer som fra socialt boligbyggeri. Men de ressourcestærke familier vælger i stigende grad skolen fra. Og det afspejler sig i de faglige resultater.

Ved folkeskolens afgangsprøve sidste år havde Lundehusskolens 9. klasseselever et karaktergennemsnit på 4,3, mens landsgennemsnittet var 7,0, og kommunegennemsnittet i København lå på 6,7.

»Der er et vist niveau, man kan hæve de børn, vi har nu, til, for deres forudsætninger er bare anderledes. Så hvis vi skal op på niveau med skolerne i indre by og Gentofte og Hellerup, så er vi nødt til at have nogle af de ressourcestærke elever. Vi skal have nogle flere 10- og 12-taller,« siger Kim Stenholm Paulsen.

> **I begyndelsen af næste skoleår, skal vi begynde at se en positiv udvikling**
>
> **Kim Stenholm Paulsen, skoleleder**

Ikke nok med at det er svært at få ressourcestærke forældre i området til at vælge Lundehusskolen. Der er også en tendens til, at de få ressourcestærke elever, som rent faktisk går på skolen, dropper ud og skifter skole, når de når udskolingen. De er bekymrede for, hvordan de kommer til at klare afgangsprøven, og om de kan komme i gymnasiet, hvis de bliver på Lundehusskolen.

»Det er jo en reel bekymring. Jeg er også forælder, jeg kan sagtens forstå det,« siger Kim Stenholm Paulsen.

Han peger på, at skolen skal blive bedre til at tage de ressourcestærke forældre alvorligt, hvis man skal gøre sig forhåbninger om, at de vil vælge skolen.

»Nogle forældre giver udtryk for, at der ikke er blevet taget hånd om det, når de har henvendt sig. Læsesvage børn kan jo også komme fra ressourcestærke hjem, men de er måske blevet mødt med, at skolen er nødt til at prioritere de børn med store udfordringer først. Det er det, jeg hører på vandrørene.«

»Kænguruskole«

Kim Stenholm Paulsen lægger ikke skjul på, at der nærmest kun er et sted, han kan lave store besparelser: lærerlønningerne. Han regner ikke med, at det bliver nødvendigt at fyre, men der vil blive gennemført en såkaldt forflyttelsesrunde, hvor nogle lærere vil blive tilbudt et job på en anden skole i Københavns Kommune, hvis der er ledige stillinger.

Han vil også spare på lærertimer ved at skære i skolens indsatsområder. Siden 2016 har skolen nemlig haft intet mindre end 20 indsatser. Og det er ikke alene dyrt at drive den slags »kænguruskole«. Det skaber også utryghed.

»Isoleret set er hver enkel indsats super god og fornuftig. Problemet er bare mængden. Man kan ikke have 20 indsatser på to et halvt år. Når vi sætter en indsats i gang, skal vi også kunne følge op på den og sørge for, at det kommer ud og leve i klasselokalerne. Det kan man ikke, når man har

20. Derfor har jeg også meldt ud, at jeg ikke sætter noget nyt i gang, før vi har fået prioriteret.«

Foto: Ditte Valente

Kim Stenholm Paulsen er kommet ind midt i et skoleår. Derfor gør han sig ikke forhåbninger om, at man kan se den store fremgang i tallene allerede til sommer. Men allerede i 2020 har han en ambition om at få et tredje spor i børnehaveklassen.

Og den prioritering er han gået i gang med at involvere lærerne i. For hvis han skal komme i mål, ved han, at han skal have lærerne med.

»Jeg tror, man skal være ydmyg. Man skal ikke bare komme og sige: 'Jeg har planen, I kan følge mig, eller også kan I finde et andet sted at være',« siger skolelederen.

»Lige nu er jeg meget lyttende og åbner op og inddrager lærerne rigtig meget. Jeg blander mig ikke endnu. Jeg prioriterer bare og ser mønstre. Når jeg har sagt, at jeg gerne vil have deres input, så nytter det heller ikke noget, at jeg stopper dem.«

Men det er en balancegang for ham som ny leder. For der er en grund til, at han er kommet. Der skal ske en forandring - og gerne en stor en.

»På den ene side skal vi prioritere indsatserne og have respekt for, at der er mange, som har lagt meget energi og mange timer i skolens udvikling. På den anden side er der også kommet en ny leder, og det skal man også kunne mærke,« siger Kim Stenholm Paulsen.

Når skolen kommer længere hen i processen, bliver hans opgave i høj grad også at holde fast, når det gør ondt. Han er »fuldstændig indstillet på«, at han ikke kan gøre alle tilfredse, når han i løbet af foråret skal indsnævre lærernes input og definere mere konkret, hvad de fælles standarder og den røde tråd skal være.

»Det kommer der helt sikkert til at være udfordringer omkring. Om halvandet år kan der sagtens være nogen, der tænker, at det ikke var det, de havde tænkt – det gælder også ledelsen. Sådan er det, når du laver fælles standarder. Vi kan alle sammen sidde og råbe på fælles standarder, men der er jo ikke nødvendigvis konsensus om, hvad de skal være.«

En løftestang til at mindske ulighed

Selvom Kim Stenholm Paulsen først i løbet af foråret vil lægge en fast skabelon for, hvordan der skal rettes op på skolen i de kommende år, er der allerede nu tre steder, han ved, han vil sætte ind.

For det første har han besluttet at lave linjer på skolen. En af dem bliver basketball, og han overvejer også en innovations- og bæredygtighedslinje, en friluftslinje, en linje om mad og en om kunst og kultur.

Kim Stenholm Paulsen håber, at linjerne vil tiltrække ressourcestærke børn fra distriktet.

»Linjerne skal bruges som en løftestang til at mindske ulighed. Alle børn, uanset deres forudsætninger, skal have nogen at spejle sig i, og i øjeblikket er der meget få ressourcestærke at spejle sig i. Den mere bogligt kompetente og den bogligt udfordrede kan finde sammen om basketball eller udeliv, et fælles tredje, hvor det ikke er niveauet i matematik, der er afgørende for, at man kan have noget sammen,« siger Kim Stenholm Paulsen.

Han håber, at linjerne både kan være med til at gøre skolen endnu mere attraktiv og give et fagligt løft i forhold til de konkrete børn, der allerede er på skolen nu.

»De har brug for nogle succesoplevelser. Skolen er jo ikke let for dem. Det er tydeligt for enhver at se, når man ikke præsterer højere karaktermæssigt. Skolen må gerne være noget, de glæder sig til, så det her er en løftestang ind i de andre fag også,« siger Kim Stenholm Paulsen.

Han har planer om, at alle linjerne skal have åben skole-partnerskaber, da det både giver børnene mulighed for at spejle sig i nogle andre rollemodeller og højner det faglige niveau at få eksperter ind i skolen.

»Som lærer er man uddannet til at være rigtig god gennemsnitlig, men det er noget helt andet at få en ind, der er god til basket, eller en, der faktisk er kok.«

Et lokalt beredskab

Den anden ting, der med sikkerhed skal styrkes yderligere, er den sproglige dimension. Skolen har cirka 40 procent tosprogede elever, og hvis man kan kigger på afgangsprøverne fra i sommer, kan man se, at eleverne i naturfag nogenlunde lå på niveau med landsgennemsnittet, mens de i læsning og retstavning havde et gennemsnit på under 2.

»Det er altså de samme børn, vi snakker om. For mig viser det bare, hvor stort potentialet er. Hvis de kan præstere så godt i naturfag, som er så svært for så mange skoler, så kan de også i de andre fag. Men sprog bliver nødt til at være et indsatsområde,« siger han.

Den tredje problemstilling, som Kim Stenholm Paulsen allerede nu har lokaliseret, er, at det er for tilfældigt, hvilken skole man møder, alt efter hvilken klasse man går i, og hvilken lærer man har.

»Den helt store hovedudfordring er, at lærerne er meget alene om at håndtere de udfordringer, der er i klasserne. Det betyder, at der er nogle meget individuelle løsninger, og det kan godt virke lidt rodet. Der mangler en rød tråd. Der mangler nogle fælles strategier og nogle fælles planer, så det er et fælles anliggende, hvis man har en elev, der er meget urolig eller fagligt svag,« siger han.

> **Det bliver noget med at skynde sig langsomt. Det er lidt ligesom med skolereformen: Det nytter ikke noget, at man tror, det tager tre år at implementere den**
>
> Kim Stenholm Paulsen, skoleleder

Og netop fordi sprog og fælles standarder er kerneudfordringer, vil Kim Stenholm Paulsen styrke skolens ressourcecenter og pædagogiske læringscenter.

»Vi skal have et lokalberedskab. Det er ikke nok at identificere problemerne. Vi skal også kunne handle på dem og løse dem, og der har vi brug for et ressourcecenter og et pædagogisk læringscenter. Det handler om at få vejlederne mere i spil, så de kan understøtte indsatserne og lærerne,« siger han.

Han er forberedt på, at fælles standarder og retningslinjer kan opleves som en begrænsning af den enkelte lærers frihed.

»Der kommer helt sikkert til at være nogen, der synes, de bliver truet på deres autonomi. Men vi er bare nødt til at have et beredskab. Skolen kommer jo før den enkelte. Sådan er det.«

En drøm

Kim Stenholm Paulsens plan er, at det i løbet af foråret skal »stå klart og tydeligt for alle, hvad vi arbejder med de næste par år«.

»Det bliver noget med at skynde sig langsomt. Det er lidt ligesom med skolereformen: Det nytter ikke noget, at man tror, det tager tre år at implementere den. Vi er nødt til at have det lange lys på. Så kan det være, vi skal dreje lidt på nogle håndtag undervejs, men de grundlæggende strukturer bliver vi simpelthen nødt til at holde fast i. Ellers bliver det bare det samme igen, hvor vi hopper fra det ene til det andet.«

Kim Stenholm Paulsen er kommet ind midt i et skoleår. Derfor gør han sig ikke forhåbninger om, at man kan se den store fremgang i tallene allerede til sommer. Men han håber alligevel at kunne fastholde de nuværende 6. klasser og gøre en indsats for, at de ikke skifter skole efter sommerferien. Og allerede i 2020 har han en ambition om at få et tredje spor i børnehaveklassen.

»I begyndelsen af næste skoleår, skal vi begynde at se en positiv udvikling.«

Hvis skolen opbygger nedefra og får et tredje børnehaveklassesspor hvert år fra 2020, så vil der gå cirka 10 år, før den har fyldt alle 750 pladser. Men Kim Stenholm Paulsen håber, at skolen også kan lave ekstra spor undervejs, fordi elever fra andre skoler skifter til Lundehusskolen.

»Det er en drøm, at skolen og linjerne bliver så attraktive, at vi også bliver tilvalgt på de eksisterende klassetrin, så vi ikke kun bygger op nedefra, og der ikke nødvendigvis skal gå 10 år, før vi har fyldt op.«

Udover antallet af elever, hvad vil du så gerne måles på om 10 år?

»Det faglige niveau, helt klart. Det håber jeg, vi kan styrke.«

LOUISE GRØNKJÆR
Journalist